

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13C/79/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119429384
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6119429384.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom v právnej veci žalobkyne K. N., B. R., Y. XX. XX. XXXX, E. C. XXXX/XX, E. E., v konaní zastúpenej JUDr. Danielou Bacíkovou, advokátkou, Advokátska kancelária Bacíková a spol., so sídlom Lazovná 45, Banská Bystrica, IČO: 42 008 816, proti žalovanej v 1/ rade V. N., B. N., Y. XX. XX. XXXX, E. Q. XXX/XX, E. E., a žalovanej v 2/ rade R. E., B. N., Y. XX. XX. XXXX, E. B. XXXX/XX, E.-I., v konaní zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Gabriela Klátiková, PhD., s.r.o., so sídlom Terézie Vansovej 446/8, Banská Bystrica, IČO: 53 796 306, o určenie predmetu dedičstva, takto

rozhodol:

Súd určuje, že do dedičstva po poručiteľovi I. N., Y. XX. XX. XXXX, P. XX. XX. XXXX, Y. E. E. E., C. XXXX/XX, patrí pohľadávka vo výške 26 500,-- Eur voči žalovanej v 2/ rade.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v 2/ rade v rozsahu 100 %, ktoré je žalovaná v 2/ rade povinná zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o jej výške.

Žalobkyni sa nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v 1/ rade nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa podanou žalobou zo dňa 19. 11. 2019 žiadala súd, aby vo svojom rozhodnutí určil, že do dedičstva po poručiteľovi I. N., Y. XX. XX. XXXX, P. Z. XX. XX. XXXX, patrí pohľadávka vo výške 26 500,-- Eur voči žalovanej v 2/ rade.

2. Žalovaná v 1/ rade uviedla, že so svojím otcom t. j. poručiteľom sa nestýkala dlhé roky a k veci vie uviesť len toľko, že jej zo strany žalobkyne bolo oznámené, že existujú nezrovnalosti v rámci dedičského konania, ktoré bude viesť k novému dedičskému konaniu. Viac k veci bližšie skutočnosti neuviedla.

3. Žalovaná v 2/ rade vyjadrila so žalobou nesúhlas.

4. Žalobkyňa vo svojej žalobe uviedla, že I. N., Y. XX. XX. XXXX, bol jej manželom a otcom žalovaných v 1/ a 2/ rade, pričom dňa XX. XX. XXXX zomrel. Dedičské konanie pôvodne prebehlo pred JUDr. Pavlom Jombíkom, súdnym komisárom Okresného súdu Banská Bystrica, pod sp. zn. 24D/362/2018, Dnot 89/2018. Notár v tomto konaní vydal uznesenie zo dňa 19. 10. 2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19. 10. 2018. Dedičmi po poručiteľovi boli žalobkyne ako manželka poručiteľa a žalované v 1/ a 2/ rade ako deti poručiteľa. Žalobkyňa uviedla, že napriek tomu, že v rámci konania oznámila, že do dedičstva po poručiteľovi patrí aj pohľadávka a to pôžička vo výške 26 500,-- Eur, ktorá bola poskytnutá žalovanej v 2/ rade dňa 23. 12. 2016, notár o tejto pohľadávke nerozhodol, pretože dlžníčka t. j. žalovaná v 2/ rade ju nechcela radiť do pasív dedičstva.

5. Žalobkyňa ďalej uviedla, že následne podala návrh na prejednanie dedičstva k novoobjavenému majetku poručiteľa, na základe výzvy uhradila súdny poplatok, pričom konanie sa vedie pod sp. zn. 24D/635/2018. V tomto konaní doposiaľ nebolo rozhodnuté.

6. Žalobkyňa ďalej uviedla, že poručiteľ I. N. Z. XX. XX. XXXXX požičal svojej dcére žalovanej v 2/ rade sumu 26 500,-- Eur, pričom peniaze poukázal zo svojho účtu, ktorý je vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s. na jej účet, pričom v správe pre prijímateľa uviedol: pôžička - N. I..

7. Žalobkyňa uviedla, že v tomto období boli s poručiteľom manželia, žili v jednej domácnosti a preto o poskytnutej pôžičke vedela, vedela aj o tom, že sa s dcérou jej manžel ústne dohodol na úroku 2 % s tým, že peniaze vráti podľa možnosti do jedného roka. Žalovaná v 2/ rade pôžičku nevrátila a nie je ochotná ju ani vydať do dedičstva. Vzhľadom k tomu, že žalovaná v 2/ rade neuznala nárok vyplývajúci z tejto pôžičky voči poručiteľovi, a vzhľadom k tomu, že môže dôjsť k premlčaniu nároku žalobkyňa podľa jej tvrdenia nemá inú možnosť ako domáhať sa ochrany práv súdnou cestou a preto žiadala, aby súd určil, že pohľadávka vo výške 26 500,-- Eur poskytnutá žalovanej v 2/ rade ako pôžička dňa 23. 12. 2016 patrí do dedičstva po poručiteľovi.

8. Na preukázanie svojich tvrdení predložila žalobkyňa listinné dôkazy, ktorými súd vykonal dokazovanie a to uznesenie pod č. k. 24D/362/2018-68 zo dňa 19. 10. 2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19. 10. 2018, ktorej predmetom bol schválenie dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov uzavretou medzi pozostalou manželkou a dedičmi, pričom účastníkmi takejto dohody sú žalobkyňa a žalované v 1/ a 2/ rade.

9. Súd ďalej vykonal dokazovanie výpisom z osobného účtu Slovenskej sporiteľne, a.s. za obdobie od 01. 12. 2016 do 31. 12. 2016, z ktorého je zrejmé, že dňa 23. 12. 2016 bol vykonaný platobný príkaz na úhradu finančnej sumy 26 500,-- Eur na účet C. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX so správou pre prijímateľa „I. - N. I.“.

10. Súd ďalej vykonal dokazovanie oznámením informácie VÚB Banská Bystrica zo dňa 20. 01. 2020, z ktorého zistil, že účet č. C. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX je vedený na meno Q.. R. E., Y.. XX. XX. XXXX.

11. Žalovaná v 2/ rade vo svojom písomnom vyjadrení uviedla, že jej otec ju navštevoval spolu s jej manželom ako aj jeho rodičov v ich bydlisku v Banskej Bystrici, pričom sa tak stalo aj 24. 06. 2016 pri príležitosti menín Q.. K. E. staršieho - otca zaťa I. N., kedy pri tejto príležitosti za jej účasti a účasti jej manžela Q.. K. E. mladšieho jeho rodičov Q.. K. E. staršieho a jeho manželky A. E. rozhovor, predmetom ktorého bolo riešenie bytovej otázky rodiny žalovanej v 2/ rade, kedy začali s výstavbou rodinného domu. Q.. K. E. starší a jeho manželka deklarovali, že synovi poskytli finančné prostriedky na kúpu bytu, ktorý predali a za tieto peniaze kúpili pozemok, začali s výstavbou rodinného domu. Následne však potrebovali ďalšie finančné prostriedky a tak oslovili aj jej otca, či by „mladým nejakou finančnou výpomocou nevedel prispieť“. Podľa tvrdenia žalovanej v 2/ rade tento výpomoc prisľúbil s tým, že akonáhle bude môcť disponovať s prostriedkami, ktoré má k dispozícii, tak im ich poskytne. Žalovaná v 2/ rade ďalej vo svojom písomnom vyjadrení uviedla, že pred Vianocami volal jej otec, kedy jej oznámil, že im posielal 25 000,-- Eur ako príspevok na výstavbu rodinného domu a 1 500,-- Eur pre ňu a deti ako vianočný dar. Žalovaná v 2/ rade uviedla, že nekontrolovala účel poskytnutých finančných prostriedkov podľa výpisu z banky a naložila s nimi podľa rozhodnutia otca tak, že 1 500,-- Eur použila na nákup vianočných darčiekov a 25 000,-- Eur neskôr bolo použitých na výstavbu rodinného domu. Žalovaná v 2/ rade ďalej uviedla, že po roku niekedy 28. 09. 2017 sa opätovne uskutočnilo stretnutie u E. za prítomnosti jej otca I. N., ktorý ich uistil, že peniaze, ktoré im poskytol na výstavbu rodinného domu nemusia vracat'. Žalovaná v 2/ rade preto uvádzala, že je nepravdivé tvrdenie žalobkyne o tom, že sa malo jednať o nejakú pôžičku so splatnosťou do konca roka 2017 a tak isto s úrokom 2 %. Uviedla ďalej, že jej otec nikdy ani písomne, ani telefonicky, ani iným spôsobom do svojej smrti od nej túto takzvanú pôžičku nežiadal vrátiť.

12. Žalobkyňa vo svojom následnom písomnom vyjadrení uviedla, že tvrdenia žalovanej v 2/ rade sú nepravdivé a rozhodne trvá na tom, že finančné prostriedky, ktoré jej nebohý manžel a otec žalovaných v 1/ a 2/ rade poukázal na účet žalovanej v 2/ rade boli pôžičkou, pretože platbu vo výpise jednoznačne označil ako pôžička, ktorá smerovala na účet žalovanej v 2/ rade. Žalobkyňa uviedla, že poskytnutou pôžičkou chceli žalovanej v 2/ rade pomôcť, pretože vedeli, že si jej rodina chce zabezpečiť bývanie,

avšak v žiadnom prípade žalobkyňa nevedela o tom, že by sa mal jej manžel vzdať vrátenia týchto peňazí, resp. že by tieto finančné prostriedky mal dcére darovať. Pokiaľ by žalovaná tvrdila, že jej peniaze boli darované, žalobkyňa uviedla, že podá samostatnú žalobu na určenie neplatnosti darovacej zmluvy s poukazom na ustanovenie § 40a a § 145 Občianskeho zákonníka, pretože jej manžel poručil by v prípade vzdania sa plnenia z pôžičky a darovania peňazí žalovanej v 2/ rade rozhodol o nakladaní s majetkom patriacim do BSM bez jej súhlasu a takýto úkon by bol neplatný.

13. Žalovaná v 2/ rade vo svojom písomnom následnom vyjadrení uviedla, že žalobkyňa v základnom dedičskom konaní nespomenula žiadnu existenciu pôžičky. Nemala teda vedomosť v tom čase, že jej manžel otec žalovanej v 2/ rade jej požičal na stavbu domu nejaké peniaze, nevedela a ani nevie to, ako bolo dohodnuté vysporiadanie pôžičky. Žalovaná v 2/ rade vo svojom písomnom vyjadrení uviedla, že bolo dohodnuté, že pôžička bude nenávratná a že finančné prostriedky ponechá svojim jediným vnúčatám, vnučke Y. a dvojičkám N. A. B., keďže v manželstve otec žalovanej v 2/ rade nemal so žalobkyňou žiadne deti a ani vnúčatá.

14. Žalovaná v 2/ rade vo svojom písomnom vyjadrení ďalej uviedla, že táto pôžička bola riadne vysporiadaná podľa dohody zo dňa 24. 06. 2016 s jej otcom počas jeho života, o čom žalobkyňa nevedela a preto sa o nejakej pôžičke dozvedela až po jeho smrti. Žalobkyňa sa teda o pôžičke dozvedela až po dedičskom konaní, keď doma prezrela papiere a výpisy po nebohom a začala od žalovanej v 2/ rade vymáhať vrátenie peňazí. Zároveň žalovaná v 2/ rade uviedla, že namieta navrhnuté dôkazy zo strany žalobkyne a to výsluch svedkyne V. G., pretože táto sa nevie k veci vyjadriť, keďže nebola účastníkom ústnej dohody o pôžičke.

15. Žalobkyňa ústne na pojednávaní prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedla, že sa domáha určenia, že pôžička, ktorú poskytol jej nebohý manžel, ktorý zomrel dňa 20. 06. 2018, žalovanej v 2/ rade vo výške 26 500,-- Eur patrí do dedičstva po poručiťovi. Žalobkyňa uviedla, že sa spoliehala na mimosúdne vysporiadanie medzi dedičmi, čo sa však nestalo a vzhľadom k tomu až následne podala žalobu resp. návrh na prejednanie novoobjaveného majetku.

16. Žalobkyňa ďalej uviedla, že z písomných vyjadrení žalovanej v 2/ rade vyplýva, že táto nepopiera, že jej z účtu I. N. bola zaslaná suma 26 500,-- Eur, z ktorého výpisu je zrejmé, že táto bola zaslaná s poznámkou: Pôžička - N. I.. Z uvedeného je zrejmé, že poručiťel v čase poskytnutia týchto finančných prostriedkov ich považoval za pôžičku, pričom žalobkyňa o tejto skutočnosti vedela, vedela že takáto pôžička bude poskytnutá, že má byť vrátená do konca roka 2017 s dohodnutým 2 % úrokom. Žalobkyňa ďalej uviedla, že vzhľadom k tomu, že zmluva nebola písomná, nároku na úrok z omeškania sa nedomáha. Žalobkyňa ďalej uviedla, že pokiaľ by sa malo snáď jednať o dar otca dcére, čo by snáď vyplývalo z vyjadrenia žalovanej v 2/ rade, kedy sa mal poručiťel vyjadriť v tom zmysle, že pôžička sa nemusí vracat', tak žalobkyňa uviedla, že by tak urobil bez jej vedomia, teda vedomia svojej manželky, čo je v rozpore so zásadami s nakladaním majetku v režime BSM a v tejto súvislosti žalobkyňa vzniesla námietku relatívnej neplatnosti takejto darovacej zmluvy. Zároveň uviedla, že finančné prostriedky, ktoré boli predmetom pôžičky, nadobudol poručiťel v priebehu manželstva, pretože podľa výpisu z bankového účtu k 01. 12. 2016 mal na účte sumu 4 546,24 Eur, následne nadobudol finančné prostriedky, ktoré dňa 23. 12. 2016 poskytol ako pôžičku žalovanej v 2/ rade.

17. Žalovaná v 2/ rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní uviedla, že žiada žalobu zamietnuť, pretože finančné prostriedky, ktoré boli poskytnuté, nemali byť pôžičkou, mala to byť finančná výpomoc pri výstavbe, teda v podstate sa jednalo o dar, ktorý mal pán N. poskytnúť žalovanej v 2/ rade v rozsahu 25 000,-- Eur, teda dar na výstavbu. Suma 1 500,-- Eur bola sumou daru pána N. trom deťom a žalovanej v 2/ rade. Žalovaná v 2/ rade uviedla a predložila do súdneho spisu potvrdenie, ktorým súd vykonal dokazovanie, na základe ktorého bola realizovaná transakcia, keď na jej účet prišla finančná suma 26 500,-- Eur, pričom dátum realizácie výpisu je dátum 27. 12. 2016 a druhý doklad, ktorý predložila do súdneho spisu, ktorým súd vykonal dokazovanie, bolo potvrdenie o realizácii transakcie zo dňa 30. 10. 2017, kedy finančné prostriedky v rozsahu 25 000,-- Eur previedla na účet svojho manžela, ktorý zabezpečoval financovanie stavby rodinného domu.

18. Na otázku sudcu právny zástupca žalovanej v 2/ rade uviedol, že pokiaľ v písomnom vyjadrení žalovanej v 2/ rade bolo uvedené, že pani V. G. nebola účastníčka ústnej dohody o pôžičke, tak medzi účastníkmi nebolo presne špecifikované v právnom jazyku, o akú finančnú sumu sa jedná čo sa týka

jeho titulu a vždy sa rozprávali o tom, že to bude finančná pôžička, nešpecifikovali, že to má byť finančná výpomoc, nerozprávali sa o tom, že by to mala byť pôžička alebo dar.

19. Žalovaná v 2/ rade ústne na pojednávaní vo svojej výpovedi uviedla, že s otcom mala veľmi dobrý vzťah pokiaľ bývali v Banskej Bystrici, zúčastňovali sa spoločných rodinných akcií, potom čo sa odsťahoval do Bratislavy sa stretávali menej často, pretože sa jej narodili deti a stretávali sa takým spôsobom, že sa stretli v domácnosti jej svokrovcov. Boli to rodinné stretnutia a na takomto jednom rodinnom stretnutí sa jej manžel otca spýtal, či by nevedel finančne vypomôcť so stavbou rodinného domu. Žalovaná v 2/rade uviedla, že otec povedal, že má finančné prostriedky, ale sú na nejakom termínovanom účte alebo uložené na fondoch a pokiaľ sa takéto uvoľnia, tak im pomôže. Uviedla, že manžel jej spomínal, že by potrebovali asi sumu 20 000,-- Eur, na čo otec povedal, že dobre a ozve sa, keď to bude aktuálne. Dňa 23. 12. 2016 telefonicky im oznámil, že poslal na účet sumu 25 000,-- Eur a sumu 1 500,-- Eur ako dar pre svoje vnúčatá. Ona sama až následne si všimla, keď jej bol doručený výpis z banky, že je tam napísaná poznámka pôžička a vtedy sa dozvedela, že takýto nejaký pojem sa vôbec spomína. Na to žalovaná v 2/ rade ďalej uviedla, že v roku 2017 sa otca pýtala, či mu majú peniaze vrátiť, či je potrebné ich vracať, na čo on povedal, že sa nemá starať a že je to vysporiadané.

20. Žalovaná v 2/ rade ďalej na otázku sudcu uviedla, že nevie sa vyjadriť v tom zmysle, či to pôvodne mal byť dar alebo pôžička, ktorú len otec neskôr nechcel vrátiť.

21. Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení ďalej uviedla, že žalovaná v 2/ rade pri svojom vysokoškolskom ekonomickom vzdelaní si musela byť vedomá skutočnosti, že platba, ktorú vo výpise poručiteľ označil ako pôžička, musí sa jednať o túto formu poskytnutia finančných prostriedkov. Zároveň uviedla, že pokiaľ v minulosti jej manžel poručiteľ vkladal finančné prostriedky na účet žalovanej a chcel tieto finančné prostriedky darovať, neuviedol v týchto platbách nikdy žiadnu poznámku a že len v prípade, keď chcel peniaze požičať, túto skutočnosť jasne vyznačil v bankovom príkaze. Z dokladov, kedy vkladal hotovosti na účet žalovanej finančné prostriedky, táto skutočnosť vyznačená nie je. Na to žalobkyňa predložila doklady, na základe ktorých vkladal poručiteľ finančné prostriedky aj s jeho rodným číslom na účet žalovanej v 2/ rade.

22. Žalobkyňa ďalej uviedla, že v rámci dedičského konania boli notárom účastníci dedičského konania vyzvaní na označenie darov, ktoré by pripadli na započítanie dedičských podielov v súlade s ustanovením § 484 Občianskeho zákonníka, teda takých, ktoré sa do podielu započítavajú a za života poručiteľa od neho bezplatne dostali pokiaľ nejde o obvyklé darovanie. Žalobkyňa uviedla, že ak sumu 26 500,-- Eur považovala žalovaná v 2/ rade za dar, rozhodne by sa nemohlo jednať o obvyklé darovanie a žalovaná v 2/ rade nemohla pred notárom vyhlásiť, že na započítanie do jej dedičského podielu nič neprichádza, pretože by úmyselne klamala a úmyselne poškodila práva ostatných dedičov.

23. Súd vo veci vypočul ako svedkyňu N. E., ktorá vo svojej výpovedi uviedla, že žalobkyňa je jej krstná matka teta a ona sama sa spoznala s pánom N., s ktorým sa stretávala dosť často, keď ešte pracovala u Baťu na Námestí v Banskej Bystrici. Pamätá si, že niekedy pred Vianocami v roku 2016 sa stretli na námestí, on sa pýtal na jej súkromie a prišla reč aj na finančné otázky a vtedy jej mal povedať, že ak by potrebovala pomoc, tak jej pomôže, aj keby to bola nejaká vyššia suma. Mal uviesť, že v tomto období požičal dcére R. peniaze, pretože ich potrebovala.

24. Súd vo veci vypočul ako svedka Q.. K. E. mladšieho, ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že žalovaná v 2/ rade je jeho manželkou a k veci vie uviesť toľko, že s bývalým svokrom sa stretli 24. 06. 2016 na Jána na rodinnej oslave u jeho otca, kedy sa bavili o tom, že by chceli stavať dom a otázka bola v tom, či by aj on bol ochotný im nejakým spôsobom prispieť. Uviedol, že vie, že tento povedal, že to nie je problém, že má vlastné finančné prostriedky na účte a teda je ochotný takýmto spôsobom prispieť. Nikdy však nehovoril o pôžičke. Takúto nikdy nežiadal vrátiť, keďže tieto finančné prostriedky nežiadal vrátiť, keďže tieto finančné prostriedky nežiadal vrátiť, keďže sa nejednalo o pôžičku.

25. Súd vo veci vypočul ako svedka Q.. K. E. staršieho, ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že žalovaná v 2/ rade je jeho nevesta a na okolnosti si spomína tak, že v roku 2016, keď mali vnúčence 9 mesiacov, bolo to na K., bola u nich oslava, kedy prišiel aj syn s rodinou a otec R. teda žalovanej v 2/ rade, kedy on v podstate medzi rečou mu povedal, že rodina jeho syna je 5-členná, bývajú v 3-izbovom byte a mali by riešiť bytovú otázku, napríklad stavbu rodinného domu s tým, že aj on sám už im prispel nejakou

finančnou čiastkou. Svedok uviedol, že tak pánovi N. povedal, že ak môžeš, ak máš nejaké peniaze, tak aj ty im prispej na riešenie tejto bytovej otázky. Odpoveď z jeho strany mala byť taká, že uvidí, čo sa bude dať, ale myslí si, že bol v tejto otázke naklonený s tým, že by sa vlastne zlepšila bytová otázka jeho vnúčať. Viac a bližšie sa k tejto otázke svedok nevyjadril.

26. Súd na základe takto zisteného skutkového stavu po aplikácii príslušných právnych predpisov dospel k záveru, že žalobný návrh žalobkyne je dôvodný a tomuto vyhovel v celom rozsahu svojím rozsudkom zo dňa 11. 11. 2021.

27. Po odvolaní žalovanej v 2/ rade proti uvedenému rozsudku rozhodoval vo veci uznesením Krajský súd v Banskej Bystrici dňa 29. 12. 2022 v konaní pod č. k. 11Co/24/2022-243, v ktorom rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

28. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia je potom zrejmé, že prvostupňový súd sa má oboznámiť s celým obsahom spisu sp. zn. 24D/362/2018, Dnot 89/2018 za účelom zodpovedania otázky, či je daná prekážka pre rozhodnutie vo veci ohľadne námietky žalovanej v 2/ rade o tom, že schválená dohoda dedičov o rozdelení majetku a dlhov po poručiťelovi, v rámci ktorej bola prejednaná aj tvrdená pôžička a preto nemôže byť predmetom opätovného prejednania dedičstva, tvorí prekážku veci rozsúdenej. Podľa zistení mal prvostupňový súd ďalej postupovať, vysporiadať sa s námietkou premičania žalovanej v 2/ rade a vykonať dokazovanie podľa návrhu sporových strán.

29. V priebehu ďalšieho konania žalobkyňa predložila ako listinný dôkaz doklad, a to platobný príkaz zo dňa 23. 12. 2016, ktorým súd vykonal dokazovanie, z ktorého je zrejmé, že takýto platobný príkaz spracovala pracovníčka banky, pričom z textu „správa pre príjemcu“ je uvedené pôžička - N. I.. Podpis klienta, t. j. I. N. bol digitálne zosnímaný, jeho totožnosť bola overená podľa občianskeho preukazu, jeho číslom a taktiež dátumom narodenia s tým, že sa jedná o platobný príkaz zo dňa 23. 12. 2016 o 10.00 h.

30. Žalobkyňa uviedla, že považuje uvedený dôkaz za presvedčivý a práve taký, že poručiťel vybral tento spôsob platby úmyselne, aby existoval nespochybniteľný dôkaz o poskytnutí tejto pôžičky. Uviedla ďalej, že je nepredstaviteľné, aby si pracovníčka banky účel platby vymyslela, resp. by tam uviedla iný údaj, ako by jej klient oznámil. Žalobkyňa ďalej tvrdila, že pokiaľ by poručiťel chcel finančné prostriedky dcére aj deťom darovať, s určitosťou by tieto neoznačil ako pôžičku, ale ako dar a v správe pre prijímateľa by neuviedol buď žiaden údaj tak, ako to robil v ostatných prípadoch.

31. Žalobkyňa prostredníctvom svojej zástupkyne na pojednávaní uviedla, že pokiaľ odvolací súd nariadil oboznámiť sa s dedičským spisom navrhla, aby boli oboznámené tie časti, ktoré sa týkajú predbežného šetrenia, teda aký majetok bol v tomto konaní do dedičstva prihlásený, či sa notár opýtal účastníkov dedičského konania či prichádza do úvahy nejaká časť majetku na započítanie, či sa tu nejednalo o nejaké darovanie a či predmetom tohto konania bola aj pôžička, ktorá je predmetom konania.

32. Žalovaná v 2/ rade prostredníctvom svojej právnej zástupkyne žiadala, aby bol vykonaný dôkaz a to oboznámením sa listinou, a to zápisnicou, ktorou sa prejednaná dedičstvo a dedičské konanie bolo skončené v tom zmysle, či uplatnená pohľadávka, ktorá je predmetom konania bola v rámci tohto dedičského konania vyporiadaná.

33. Súd vo veci vykonal ďalej dokazovanie oboznámením sa spisom Okresného súdu Banská Bystrica pod sp. zn. 24D/362/2018, Dnot 89/2018, a to Zápisnicou o predbežnom vyšetrení dedičstva zo dňa 24. 07. 2018, Zápisnicou o pojednávaní zo dňa 19. 10. 2018, ktorá bola spísaná na Notárskom úrade JUDr. Pavla Jombíka, nadväzujúce uznesenie pod č. k. 24D/362/2018-68 zo dňa 19. 10. 2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19. 10. 2018.

34. Žalobkyňa následne uviedla, že po vykonaní dokazovaní dedičským spisom vyplynuli skutočnosti o tom, že pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania nebola prihlásená do dedičského konania, nebola radená do pasív dedičstva a o tejto pohľadávke nebolo konané a taktiež nebola v dedičskom konaní vyporiadaná. Z tohto dôvodu je teda vysporiadaná otázka, ktorú nastolil odvolací súd o tom, či sa nejedná o vec rozsúdenú. Žalobkyňa ďalej uviedla, že pokiaľ bol vykonaný tento dôkaz, vyplýva z neho ešte ďalšia otázka, že žalovaná v 2/ rade pokiaľ sa bráni, že peniaze jej boli darované, mala takýto dar prihlásiť do dedičstva, pričom všetky dedičky v rámci tohto konania vyhlásili, že na takéto započítanie

dedičského podielu neprichádzajú dary do úvahy. Teda povinnosťou žalovanej v 2/ rade pokiaľ ona tvrdí, že sa jednalo o dar, mala tieto finančné prostriedky prihlásiť v rámci dedičského konania a tieto mali byť započítané do jej dedičského podielu.

35. Žalovaná v 2/ rade uviedla, že napriek vykonanému dokazovaniu závermi dedičského spisu žalovaná trvá na tom, že finančné prostriedky v rozsahu 26 500,-- Eur dal otec svojej dcére ako pomoc pri stavbe a zabezpečení bývania pre jej rodinu.

36. Súdna návrh žalovanej v 2/ rade vypočul ako svedka A. E., ktorá je matkou manžela žalovanej v 2/ rade. Svedkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že potom čo jej syn s nevestou si chceli zabezpečiť bývanie, im dali finančné prostriedky a uviedla, že vie, že aj otec jej nevesty jej dal peniaze a bolo to niekedy pred alebo v priebehu Vianoc. Malo sa jednať asi o sumu 20 000,-- Eur s tým, že niečo dal deťom, teda vnúčatám a o sume vedela od svojej nevesty. Uviedla, že vie, že tieto finančné prostriedky slúžili na dokončenie strechy a zvyšok išiel pre ich deti, teda jej vnúčatá. Svedkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že teda porúčiteľ otec žalovanej v 2/ rade jej povedal, že dcére poskytol finančné prostriedky na dokončenie domu. Uviedla, že o týchto okolnostiach vie v období, kedy jej syn s manželkou stavali dom, bolo stretnutie u nich doma, bolo to na Jána, kedy syn ukazoval plány domu s tým, že pán N. povedal, že pre vnúčatá a dcéru má financie, a že R. takéto peniaze dá, pretože on nemal veľké náklady sám na seba, pracoval v troch zamestnaniach. Svedkyňa uviedla, že peniaze jej dal bez nejakých podmienok a ešte sa sťažoval, že dcéra v podstate od neho nič nechce. Svedkyňa ďalej uviedla, že vie popísať jednu situáciu, kedy sa jej nevesta, teda žalovaná v 2/ rade pýtala svojho otca, či tie peniaze nechce vrátiť a on jej odpovedal, aby to neriešila, že je to vysporiadané.

37. Podľa § 20 písm.b) CSP, namiesto všeobecného súdu žalovaného je na konanie príslušný výlučne súd, v ktorého obvode prebieha konanie o dedičstve, ak ide o spor v súvislosti s konaním o dedičstve.

38. Podľa § 211 ods.1 CMP, ak sa objaví po právoplatnosti uznesenia, ktorým sa konanie o dedičstve skončilo, ďalší porúčiteľov majetok, prípadne aj dlh, súd na návrh vykoná o tomto majetku dodatočné konanie o dedičstve. Ak sa objaví iba dlh porúčiteľa, dodatočné konanie o dedičstve sa nevykoná.

39. Podľa § 212 ods.1 CMP, nezaradenie majetku alebo dlhov, ktoré boli medzi účastníkmi sporné, do dedičstva nebráni účastníkom, aby sa domáhali svojho práva žalobou.

40. Podľa § 137 písm.c) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

41. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

42. Súd na základe vykonaného dokazovania a vyššie citovaných právnych predpisov mal v konaní za preukázaný tento skutkový a právny stav.

43. Súd uvádza na námietku žalovanej v 2/ rade, že miestne príslušným súdom pre toto konanie je Okresný súd Banská Bystrica s poukazom na ustanovenie § 20 písm.b) CSP, pretože v danom prípade sa uplatňuje miestna príslušnosť výlučná Okresného súdu Banská Bystrica, pretože v jeho obvode prebieha konanie o dedičstve a daný spor súvisí s konaním o dedičstve.

44. Súd mal ďalej v konaní za preukázané a táto skutočnosť nebola sporná, že porúčiteľ nebohy I. N., Y.. XX. XX. XXXX, P.Ý. Z. XX. XX. XXXX bol manželom žalobkyne a otcom žalovaných v 1/ a 2/ rade. Spornou skutočnosťou taktiež nebolo to, že uznesením zo dňa 19. 10. 2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19. 10. 2018 bolo zavŕšené dedičské konanie pred notárom JUDr. Pavlom Jombíkom ako súdnym komisárom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní pod sp. zn. 24D/362/2018, Dnot 89/2018, ktorým bola schválená dedičská dohoda. Sporná taktiež nebola skutočnosť o tom, že žalobkyňa podala návrh na prejednanie novoobjaveného majetku porúčiteľa, ktorá sa vedie pod sp. zn. 24D/635/2018 na Okresnom súde Banská Bystrica.

45. Po vykonaní dokazovania listinami založenými v spise Okresného súdu Banská Bystrica 24D/362/2018, Dnot 89/2018 mal súd za preukázané, že suma, ktorá tvorí predmet tohto konania 26 500,-- Eur nebola zaradená v rámci dedičského konania do pasív dedičstva a taktiež nebola označená zo strany žalovanej v 2/ rade ako suma, ktorá jej bola v čase pred poručiteľovou smrťou darovaná. Z uvedeného dokazovania potom vyplynulo, že táto pohľadávka, resp. dar, nebola v konaní prejednaná. Zároveň súd uvádza, že predmetom tohto konania nie je prejednanie dedičstva a nejedná sa teda o opätovné rozhodovanie v rámci dedičského konania, ale o tom, či suma, ktorá tvorí predmet tohto konania má byť radená nejakým spôsobom do majetku resp. pohľadávok v rámci dedičského konania. Pokiaľ by aj súd rozhodol o tom, že uvedená pohľadávka patrí do dedičstva a súd v rámci vyporiadania dedičstva by zistil, že takáto pohľadávku už bola vyporiadaná, nebude ju ďalej vyporiadavať a konanie o prípadne novom objavenom majetku zastaví. Z uvedeného dôvodu sa preto nemôže jednať o vec rozhodnutú (res iudicata), pretože predmetom konania nie je vyporiadanie dedičstva, ale len určenie, či určitá časť resp. pohľadávka, či finančná suma mala byť zohľadnená v rámci dedičského konania.

46. V rámci vykonaného dokazovania spornou taktiež nebola skutočnosť o tom, že poručiteľ I. N. Z. XX. XX. XXXX svojej dcére žalovanej v 2/ rade poukázal sumu 26 500,-- Eur zo svojho účtu vedeného v Slovenskej sporiteľni, a.s. na jej účet vedený vo VÚB, a.s. Spornou nebola taktiež okolnosť o tom, že v správe pre prijímateľa bola uvedená poznámka: I. - N. I.. Spornou sa stala skutočnosť, či tieto finančné prostriedky, ktoré poskytol poručiteľ žalovanej v 2/ rade majú právny charakter pôžičky resp. daru.

47. Súd pri rozhodovaní o tejto otázke, ktorá sa stala spornou v rámci konania vychádzal najmä z jediného prejavu vôle poručiteľa, ktorý je objektívne vyjadriteľný a zachytený v písomnej podobe a to v časti správy pre prijímateľa, ktorým poskytol finančné prostriedky svojej dcére žalovanej v 2/ rade. Z uvedeného vyplynulo, že suma, ktorú na tento účet zaslal, mala mať formu pôžičky, teda finančných prostriedkov, ktoré treba neskôr vrátiť. Súd mal v konaní za preukázané, že aj v minulosti poskytoval finančné prostriedky svojej dcére, žalovanej v 2/ rade, hoci v menších finančných rozsahoch, avšak okrem svojho mena v správe pre prijímateľa, rodného čísla, resp. adresy poručiteľ nepripájal žiadnu inú poznámku, teda že by sa malo jednať o dar, či pôžičku. Práve len v tomto jednom prípade mal súd za preukázané, že takáto poznámka v správe pre prijímateľa teda pre žalovanú v 2/ rade bola pripojená a malo sa teda jednať o pôžičku.

48. Súd pri rozhodovaní zobral taktiež do úvahy ďalšie výsledky dokazovania a vyjadrenia písomné či ústne zo strany žalovanej v 2/ rade, z ktorých vyplynulo, že táto vo svojich písomných či ústnych vyjadreniach niekoľkokrát uvádzala, že sa malo jednať o pôžičku, následne uvádzala, že to bola pôžička nenávratná, teda podľa jej názoru pôžička, ktorá už nemusí vrátiť a boli taktiež poskytnuté tvrdenia o tom, že táto pôžička mala byť vysporiadaná dňa 24. 06. 2016 teda v deň, keď sa malo ohľadne poskytnutia finančných prostriedkov jednať a dôjsť k dohode. Žalovaná v 2/ rade neskôr tvrdila, že tieto finančné prostriedky mali byť prenechané vnúčatám zrejme ako dar. Z jedného vyjadrenia žalovanej v 2/ rade taktiež vyplynulo, že nesúhlasila s výsluchom navrhutej svedkyne z toho dôvodu, že táto nemala byť účastná ústnej dohody o pôžičke.

49. Podľa názoru súdu v bežnej finančnej gramotnosti subjektov, ktoré vstupujú do právnych vzťahov patrí vnímanie rozdielu poskytnutia finančných prostriedkov vo forme pôžičky a vo forme daru, kedy pôžička predstavuje takú formu poskytnutia finančných prostriedkov, ktoré treba neskôr vrátiť a dar naopak predstavuje finančné prostriedky, ktoré sú poskytnuté darcom obdarovanému bez ďalších podmienok. Súd nemohol uveriť tvrdeniam žalovanej v 2/ rade, že tento rozdiel medzi tými pojmami a formami poskytnutia finančných prostriedkov v čase poskytovania neprikladala taký význam, že v podstate tieto finančné prostriedky prijala bez toho, aby jej bol známy spôsob ich poskytnutia. Žalovanej v 2/ rade predsa nemohlo byť jedno, z akého právneho titulu napriek tomu, že finančné prostriedky pochádzali od jej otca, sú tieto peňažné prostriedky poskytnuté, teda či sa jedná o pôžičku alebo dar, pričom sama niekoľkokrát v rámci súdneho konania operovala s termínom pôžička a slovné spojenie ohľadne daru nepoužila. Naopak dôkaz, ktorý svedčí o tomto závere je aj ten, že sama žalovaná v 2/ rade, ale aj svedkovia a to konkrétne Anna Bučková vo svojej svedeckej výpovedi potvrdila skutočnosť, že žalovaná v 2/ rade sa pýtala svojho otca, či finančné prostriedky má teda vrátiť, teda bola si vedomá toho, že tieto finančné prostriedky jej boli len požičané a je tu potreba ich vrátiť. Naopak žalovaná v 2/ rade pokiaľ teda bola vo vedomí, že sa jedná o dar finančných prostriedkov, mala tieto na výzvu súdneho komisára notára tieto prihlásiť v rámci dedičského konania na započítanie do jej dedičského podielu, čo však neurobila. Z výsluchu ďalších svedkov a to svedkyne E. vyplynulo len vo všeobecnosti

formulovanú výpoveď v takom zmysle, že mala vedieť o tom, že poručiteľ mal poskytnúť pôžičku svojej dcére, bližšie sa však k tejto otázke vyjadriť nevedela. Ani svedkovia Q.. K. E. ml. - manžel žalovanej v 2/ rade nevypovedal v rámci svojej výpovede o takých skutkových okolnostiach, ktoré by súdu mohli prijať záver o tom, že poskytnutie finančných prostriedkov zo strany otca žalovanej v 2/ rade boli darom, pretože tento uvádzal, že sa pýtal svojho svokra, či je možné, aby nejakým spôsobom im finančne prispel na výstavbu rodinného domu, čo tento prisľúbil, avšak ohľadne formy sa vyjadriť nevedel a taktiež svedok Q.. K. E. st. vo svojej výpovedi uviedol len to, že bol práve prítomný takejto diskusie s poručiteľom o tom, že on sám už finančné prostriedky poskytol pre svojho syna, a či takúto pomoc so zabezpečením finančných prostriedkov vie poskytnúť aj poručiteľ.

50. Súd na základe vykonaného dokazovania teda po vykonaní navrhnutých dôkazov, teda takých procesných prostriedkov, v rámci ktorých sporové strany preukazujú pravdivosť svojich tvrdení, z ktorých súd teda v rámci konania a rozhodovania vychádza, pretože iné skutkové okolnosti súd sám nemá akým spôsobom zistiť, môže konštatovať, že nie žeby bez ďalšieho uveril tvrdeniam žalobkyne o poskytnutí pôžičky, ale táto skutočnosť vyplýva z vykonaného dokazovania. Z vykonaného dokazovania nebol predložený ani jeden dôkaz o tom, ktorý by jednoznačne potvrdil skutočnosť, že poskytnutie finančných prostriedkov poručiteľom žalovanej v 2/ rade je darom. Naopak existuje tu niekoľko dôkazov hoc nepriamych, ktoré svedčia o tom, že k takejto dohode o poskytnutí pôžičky muselo dôjsť a finančné prostriedky, ktoré boli poskytnuté žalovanej v 2/ rade neboli darom, ale boli pôžičkou. Skutočnosti, ktoré vyšli najavo na základe vykonaného dokazovania sú teda najmä tie, že v rámci dedičského konania nebola prejednaná uvedená suma tak, že by bola zaradená do pasív dedičstva ako pôžička, ale nebola označená ani ako darom zo strany žalovanej v 2/ rade tak, aby bola táto započítaná na dedičský podiel, ktorý pripadol žalovanej v 2/ rade. Naopak ďalšie skutočnosti, ktoré potvrdzujú o tom, že išlo o pôžičku, je čiastočne výpoveď svedkyne E., písomné vyjadrenia poskytnuté žalovanou v 2/ rade o tom, že sa malo jednať o nenávratnú pôžičku resp. ústnu dohodu o pôžičke, ktorej sa ďalšie osoby nemali zúčastniť, teda operácia s pojmom pôžička a nikdy nie dar s tým, že ďalším dôkazom, z ktorého je možné vyvodiť skutočnosť, že sa jednalo o pôžičku je práve otázka žalovanej v 2/ rade na svojho otca o tom, či uvedené finančné prostriedky má teda vracať a v neposlednej rade dôkaz, ktorý súd považoval za najsilnejší je platobný príkaz, ktorým sám poručiteľ otec žalovanej v 2/ rade zadal príkaz banke na prevedenie finančnej sumy, ktorá tvorí predmet tohto konania na účet svojej dcéry žalovanej v 2/ rade s tým, že do poznámky pre prijímateľa teda pre svoju dcéru žalovanú v 2/ rade píše svoje meno a pred ním slovo pôžička.

51. Pokiaľ by boli tvrdenia žalovanej v 2/ rade pravdivé, že finančné prostriedky jej boli poskytnuté darom zrejme by o tejto skutočnosti vedela už od počiatku, teda to, že finančné prostriedky jej otec daroval a neprichádzala potom do úvahy skutočnosť uvažovať o tom, že tieto finančné prostriedky treba vrátiť, resp. že sa jedná o tzv. „nenávratnú pôžičku“.

52. Pokiaľ sa teda žalovaná v 2/ rade spoliehala na to, že došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke, avšak bez primeraných dôvodov sa spoliehala na to, že buď takúto nebude musieť vrátiť alebo pokiaľ si formou poskytnutia finančných prostriedkov nebola istá v právnom zmysle slova, mala vzhľadom na všetky okolnosti, svoje osobné pomery, vzdelanie vedieť, že je potrebné túto právnu otázku doriešiť právnym korektným spôsobom tak, aby v budúcnosti táto otázka sa nestala zdrojom konfliktov a sporov tak, ako sa stala v danom prípade. Pokiaľ teda žalovaná v 2/ rade zmluvu o pôžičke so svojim otcom neuzatvorila, napriek tomu prijala finančné prostriedky s poznámkou, že sa jedná o pôžičku, mala ihneď takúto otázku so svojím otcom riešiť, aby sa prípadná spornosť do budúcnosti odstránila. Ak finančné prostriedky prijala vo forme daru od svojho otca, mala žiadať, aby táto skutočnosť bola jednoznačným spôsobom z jeho strany deklarovaná a taktiež v zmysle § 484 Občianskeho zákonníka mala tento dar uviesť v rámci dedičského konania, kedy by tento dar bol započítaný do jej dedičského podielu, pretože v danom prípade sa určite nejednalo o obvyklé darovanie.

53. Súd na základe vyššie uvedeného potom konštatuje, že žalobkyňa uniesla svoje bremeno tvrdenia a taktiež dôkazné bremeno, kedy preukázala rozhodujúce skutkové okolnosti preukazujúce jej nárok, teda že medzi jej manželom poručiteľom a žalovanou v 2/ rade došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke a teda suma 26 500,-- Eur je sumou, ktorá predstavuje dlh na poručiteľovom majetku, na základe ktorého súd na návrh môže vykonať dodatočné konanie o dedičstve. Žalovaná v 1/ rade účastná v rámci právneho vzťahu poskytnutia pôžičky nebola účastná, stranou sporu sa stala len z dôvodu okruhu prípadných dedičov, ktorý má vplyv na ďalšie jej vypořádanie v prípade radenia takéhoto dlhu do dedičstva a žalovaná v 2/ rade podľa názoru súdu nepreukázala tvrdenia o tom, že finančné prostriedky, ktoré

od svojho otca obdržala, sú darom, pretože iba toto je zákonná legálna forma poskytnutia finančných prostriedkov, ktoré nie je potrebné vrátiť v bežnom zmysle slova, pretože pojmy, s ktorými bolo v rámci konania operované o tom, že sa jedná o nejaký „príspevok“, „nenávratnú pôžičku“, sú pojmami ľudovými, bez právneho základu.

54. Výsledkom nepreukázania tvrdení žalovanou v 2/ rade je potom procesný dôsledok pre žalovanú v 2/ rade ten, že súd žalobe žalobkyne vyhovel a určil, že do dedičstva po nebohom I. N. patrí pohľadávka vo výške 26 500,-- Eur voči žalovanej v 2/ rade.

55. Žalobkyňa nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v 1/ rade nežiadala, preto jej ho súd nepriznal. Naopak žalobkyňa v konaní v plnom rozsahu bola úspešná a žiadala takýto nárok na náhradu trov konania priznať v zmysle § 255 CSP od žalovanej v 2/ rade, preto súd žalobkyňu vyhovel a keďže bola úspešná v celom rozsahu, priznal jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom žalovaná v 2/ rade je povinná zaplatiť nárok na náhradu trov konania do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd rozhodne o ich výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie vo vyhotovení dvojmo do 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pre súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov